

Roverníček

leden, únor 2005

Obsah: Naplánované akce	strana: 2
Zápisy z akcí	strana: 2
Betlémské světlo	strana: 4
Literární	strana: 5
Murphologie	strana: 9

Naplánované akce

- 21. nebo 28.1. - návštěva divadla v Brně pro rovery staršího kmene
- 21. nebo 28.1. - roverská kmenová schůzka
- 12.2. - návštěva Aquaparku v Uherském Brodě pro Podchřibáky a rovery
- 25.2. - Schůzka Rychlé roty (s přespáním)
- 11.-13.3. - Rádcovská víkendovka pro rádce, čekatele a rovery
- 1.-3.4. - Soutěž skautských muzikálů ve Veselí
- 29.-30.4. - Obrok
- 13.-15.5. - Odtučňovací víkend
- 27.-29.5. - Rádcovská víkendovka
- 10.-12.6. - Celťák pro Podchřibáky a rovery

Pseudoroverské schůzky

Jedná se o schůzky určené všem 13-ti letým a starším, které se uskutečňují v kyjovském preventivním centru - čajovně Wu-wej. Na programu jsou různé roverské hry, debaty, ... Každá schůzka je částečně zaměřená na nějaké téma. Na první schůzku - 1.12. se nás sešlo čtrnáct. I když jsme se všichni aspoň trochu znali, začal program několika hrami podporujícími navození důvěry mezi účastníky, např. na kosmonauty či sed důvěry. Následovalo povídání o komunikaci doplněné ilustrativními hrami, u nichž jsme se docela pobavili. Druhou schůzku jsme strávili ve městě. Účastníci byli rozděleni na trojice a jejich úkolem bylo nalézt podle fotografií objekty a detaily různých památek u nichž byly poschovávané zprávy, které jim nakonec prozradili místo ukrytí tajné listiny. Zvítězila trojice, která ji objevila nejdříve.

Další schůzky budou v lednu. Jste všichni zváni. Schůzky bývají každou první a třetí středu v měsíci od 16:30 do 19:30.

Zápisy z akcí

RKLM – Společenské tance (19. - 21. listopadu 2004)

Po dlouhém čase jsem měl příležitost zúčastnit se opravdu výtečné akce. Není to pouhé tlachání nad rychle uběhnutým víkendem. Jsem skutečně nadšený. O toto nadšení se nyní podělím s vámi.

RKLM tohoto zaměření nepamatuji. Buď to ještě nebylo, anebo bylo, ale hrozně dávno. Každopádně se mi pořadatelka trefila do noty.

I když to tak na první pohled možná nevypadá, hudba je můj živel stejně jako oheň, kterým oplývají tak smyslné tance jako chacha či jive. Vážně nebudu lhát, řeknu-li, že tato akce patří vůbec k těm nejlepším, kterých jsem se kdy zúčastnil. Bylo to samotnými tanci, nízkou účastí (měli jsme více prostoru) a příjemnou skutečně pohodovou atmosférou po celou dobu akce. Rád bych tedy těmito slovy poděkoval organizátorce a mé taneční partnerce v jedné osobě - Křupce.

Nyní k průběhu víkendu. Sešly jsme se v pátek večer v bývalé smuteční síni ve Slušovicích. Jak jsem již napsal, účast nebyla hojná: já, Křupka, Ryša, Hárvy, Soko a Lukáš s Petrou jako taneční mistr a jeho partnerka (oba ze Zábřehu na Moravě, tuším). Dále se během akce ukázalo pár místních R+R a tři ogaři z Nového Jičina. Tentýž večer jsme shlédli perfektní taneční kreace Petry a Lukáše (profí). Ukázali nám, co vše je možné v daném rytmu tancovat. Následovala večere a nácvik základního kroku waltzu. V sobotu jsme ve waltzu pokračovali a vylepšili jsme ho o pravotočivou otočku a promenádu. Poté jsme si zopakovali valčík. Po obědě následovala již zmiňovaná ohnivá chacha a jive. V přestávkách jsme si vytvářeli přívěšky a náramky z korálků a sledovali padající sníh (letos první - vážně jedinečná akce). Večer nám opět Petra s Lukášem ukázali co umí a pak probíhala volná taneční zábava. Zopakovali jsme si, co jsme se ten den naučili a přestože jsme netancovali tak hezky jako Petra s Lukášem, ohromě nás to bavilo. Tancovali jsme tak dlouho, až jsme se protancovali do druhého dne a kdybychom nebyli unavení, tancovali bychom dodnes :-)

V neděli brzy ráno odjela Ryša s Harvym, později Petra s Lukášem. No a úklid zbyl na ty, kteří nikam nespíchali a chtěli si ještě s přáteli vychutnat poslední den víkendu.

Zbývá jen doufat, že si podobnou akci co nejdříve zopakujeme.

Set

Skautská „dřevárna“ - Bitva o Cinthu 20.11.2004

Dřevárna je výraz pro dobrodružnou bojovou hru, při níž účastníci představují starověké bojovníky s rytířskou výzbrojí. Většinou proti sobě stojí dvě armády, které si navzájem dobývají prapory nebo hrady. Výzbroj je zhotovena ze dřeva nebo papíru, od toho je také odvozen název.

Celkem se nás zde sešlo v Miloticích ve skautské klubovně 22. Po vzájemném zhodnocení a úpravě zbroje - mečů, štítů, brnění, rádců a roveří zorganizovali v klubovně několik her.

V sobotu ráno nás venku čekala pěkná zima. Všude byla jinovatka. Proto jsme se dobře navlékli, vzali meče a štíty a vyrazili do Horek, což jak se ukázalo byl nejvhodnější terén pro naši akci.

Na střelnici byli hráči rozděleni do dvou skupin, na obránce a útočníky. Útočníci zde počkali a obránci šli zaujmout obranné postavení na valu. Nahoře na val se postavila Cintha, zajatá královna - Eda.

Jakmile královna dopověděla legendu, ukázali se pohané a řevem začali vyzývat k boji. Pak jeden z nich odvedl násilně královnu do jejího vězení. Nato její poddaní zaútočili a strhl se lýtý boj, v němž nakonec zvítězili.

Po této bitce následovaly bojovky „Dobývání vlajek“ a „Dobývání hradu“. To už jsme ale byli všichni promrzlí a tak jsme se vrátili do klubovny na oběd. Po bědě jsme se opět vydali do Horek a proběhla zde další strategická hra

„Kóta 261“. Bylo to o tom, že nad touto krajinou přelétalo vojenské letadlo dopravující tajnou vojenskou zásilku. Letadlo se však zřítilo a zranilo několik obyvatel. Ti mobilním telefonem požádali o poskytnutí první pomoci, neudali však svou přesnou polohu. Mezitím se do oblasti stáhla armáda, aby uchránila tajnou zásilku. Záchranářské skupiny se snažili zraněné nalézt a přitom i sebrat co nejvíce vojenského materiálu. Trvalo to dvě hodiny, než se podařilo všechny zraněné osvobodit. Za každého zachráněného obyvatele a za každou ukořistěnou část tajné zásilky získávali skupiny body. Zvítězila Sketmenova skupina, která jich získala nejvíce.

Po návratu do klubovny někteří už museli odjet dom a zbytek si zahrál ještě nějakou tu hru. Výpravu jsme ukončili v sobotu večer.

Na skautského Mikuláše vzpomínají děti ve Vřesovicích vždy po celý rok

Už po čtvrté jsme zavítali v adventním čase do Pomocné školy a Praktické školy ve Vřesovicích, a pro děti připravili Mikulášskou besídku s nadílkou, divadlem, hrami a soutěžemi. Letos to vyšlo na pondělí 6.12.2004, a všichni byli rádi, že se ulili ze školy.

Když jsme tady byli před léty poprvé, místní děti nás přímo nadchly. Byly velice milé a nás to bavilo, takže sem od té doby rádi jezdíme.

Mikulášská besídka začala ve školní tělocvičně divadelním představením Láska prochází žaludkem, kterou zahrála družina Ropuch s externistama Šmudlou a Adgeem. Vše potřebné jsme si připravili sami - scénář i kostýmy. Hra se povedla a dětem líbila. Pak jsme se mezi děti rozptýlili a začala hravá část programu. Měli jsme pro ně připraveno několik her, které jsme hráli společně s nimi. Poté všech sedmatřicet zdejších školáků obdaroval Mikuláš alias Sketmen, kterého doprovázel anděl - Žaba a čert - Musky. Do balíčků holky napekly a zabalily perníčky a přidaly nějaké sladkosti. Na závěr jsme si všichni společně zazpívali vánoční koledy. Loučení bylo těžké, a my museli dětem slíbit, že za rok zase přijedeme. Následovala druhá část akce - za odměnu jsme se mohli vykoupat ve školním bazéně. Měli jsme jej k dispozici celý pro sebe po dobu jedné hodiny. Na většinu času jsme si zalezli do 37°teplého vířivého bazénku, který byl naprosto super. Celou akci domluvila a zorganizovala Márfy. Patří jí za to velké uznání.

O---

Betlémské světlo

(Jak to všechno vzniklo)

Na jaře 1986 vstoupila jedna posluchačka rakouského rozhlasu do studia v Linci, odkud se již několikrát rok o Vánocích organizuje charitativní akce Licht ins Dunkel. Chválila úsilí pomoci postiženým dětem a zároveň přednesla návrh, aby byl každý návštěvník lineckého vánočního studia nějak obdarován, aby se v budově rozhlasu umístilo hořící světlo, z něhož si každý může zapálit svíci a tu si přinést ke svému vánočnímu stromku.

Později o tomto návrhu oné posluchačky přemýšlel i rozhlasový redaktor Helmut Obermayer. V souvislosti se setkáním představitelů různých náboženství k modlitbě za mír, které papež Jan Pavel II. svolal do Assisi, vznikla myšlenka „betlémského světla míru“. V prosinci rakouské aerolinie nabídli pro tuto akci zdarma let do Betléma. Hrstka nadšených pracovníků rozhlasu a televize se dala do práce. Bylo třeba zkonstruovat speciální kontejner s přívodem kyslíku, protože na palubě letadla není dovoleno přepravovat otevřený oheň.

Na štědrý den 1986 se poprvé v přímém televizním přenosu předávalo v lineckém studiu ORF Betlémské světlo. Z nádraží se pak Betlémské světlo rozváželo v kabinách strojvůdců po celém Rakousku.

O rok později nikoho ani nenapadlo, že by se Betlémské světlo nemělo opakovat. V roce 1988 zapálení Betlémského světla vysílala rakouská televize přes satelit do celého světa.

V roce 1989 se Betlémské světlo skokem rozšířilo i za hranice Rakouska. Na rozvážení Betlémského světla se podílejí s železničními společnostmi i skauti, kteří rozšířili tento vánoční zvyk již do všech zemí Evropy. Nejdále se zatím dostalo v roce 1993. Do Moskvy světlo dovezli z Rakouska osobně Bertl Grünvald a ing. Edwin Querasser – hlavní koordinátoři celé akce. Dále se pak po transsibiřské magistrále dostalo až do Vladivostoku na břehu Tichého oceánu.

Racek

Literární

Talentovaný pan Ripley – Patricia Highsmithová

Žánrově těžko zařaditelný román má nejbližší k detektivce, ale vyskytují se v něm i prvky humorné. Je to příběh o zrození vlídného zabijáka Toma Ripleye, který má touhu skončit se svým dosavadním přízemním životem a být někým jiným. Někým, kdo má volnost, může cestovat, věnovat se umění. To se mu splní, když je zámožným podnikatelem vyslán do Evropy, aby přemluvil jeho syna Dickieho Greenleafa k návratu domů. Oba mladí lidé se velmi spřátelí a Tom si uvědomí svou šanci na lepší život, která však znamená pro Dickieho konec. Ale jak to zařídit, aby se na jeho zmizení nikdy nepřišlo?

Toto dílo určitě stojí za povšimnutí už jen proto, že se nápadně odlišuje od klasických detektivek, kde vyšetřovatel vždy odhalí všechny stopy a dá si je do správných souvislostí. Naproti tomu se v Talentovaném panu Ripleyovi chová policie přirozeně. Snad je k podivu, že Tom Ripley má trochu více štěstí a předvídavosti než je obvyklé, ale není to zase tak přehnané. Také je tu pěkně ukázán psychický stav hlavního hrdiny před i po každé vraždě, po delší době od ní a vlastně už na počátku celé knihy, kdy si představuje jak ho zatýkají pro drobné finanční podvůdky.

Jinak je to dílko čtivé, dobře srozumitelné, povětšinou napínavé a v neposlední řadě nepřilíh dlouhé (248 stran), které se hodí pro lidičky každého věku. I když náročnému čtenáři se místy může zdát poněkud jednotvárné či nedomyšlené. Nikdo vás ale nenutí abyste ho četli. (Pozn.: Pozor na vydání z hodonínské knihovny, v jednom chybí cca 20 stran).

Úryvek:

„Tak já jdu,“ zvedl se Freddie zlostně. Šel ke dveřím a otočil se jediným pohybem svých širokých ramen. „Myslíte bar Otello nedaleko hotelu Inghilterra?“

„Ano,“ řekl Tom. „Měl by tam podle všeho být v jednu.“

Freddie přikývl. „Rád jsem vás zase viděl,“ řekl nevlídně a zavřel za sebou dveře. Tom potichu zaklel. Pootevřel dveře a naslouchal rychlému klapotu bot, jak Freddie sestupoval ze schodů. Chtěl se ujistit, že odejde a nebude ještě předtím mluvit s Buffiovými Pak zaslechl Freddieho „Buon giorno, signora.“ Tom se naklonil nad schodištěm. O tři patra níž zahlédl Freddieho rukáv. Freddie se bavil italsky se signorou Buffi. Ženský hlas bylo slyšet jasněji. „... jenom signor Greenleaf,“ říkala. „Ne, jen jeden. Signor Chi? ... Ne, pane. Myslím, že dnes vůbec nešel ven, ale mohla bych se mýlit!“ Zasmála se.

Tom stiskl zábradlí na schodech, jako by to byl Freddieho krk. Slyšel jeho kroky jak běží nahoru po schodech. Ustoupil do bytu a zavřel dveře. Mohl by dál tvrdit, že tu nebydlí, že Dickie je v Otellu nebo bůhví kde, ale Freddie teď neustane, dokud Dickieho nenajde. Nebo může Toma dotáhnout dolů a zeptat se signory Buffi, kdo to je.

Freddie zaklepal na dveře. Kulatá klika se otočila. Bylo zamčeno. Tom popadl těžký popelník. Nemohl jej obepnout rukou, musel jej držet za okraj. Snažil se ještě dvě sekundy přemýšlet. Neexistuje nějaká jiná cesta? Co udělá s tělem? Nedokázal přemýšlet. Bylo to jediné východisko. Otevřel dveře levačkou. Pravici s popelníkem schovával za tělem.

Freddie vkročil do místnosti. „Poslouchejte, můžete mi laskavě...“ Kulatá hrana popelníku ho zasáhla do čela.

Invalidní sourozenci – Egon Bondy

Toto fantaskní dílo, karikující socialistickou společnost, se odehrává někdy kolem páté až šesté vědecko-technické revoluce na poslední pevnině, na které jsou už jen dvě města. Sledujeme tu osud invalidních sourozenců A. a B. a jejich přátel. Kromě invalidů, jenž nepracují, fetují, pijí, pořádají mejdany, tu jsou ještě pracující a postižení. První chodí ze zvyku do práce i když tam nic nedělají, neboť vše je automatizované a druzí tj. policie a armáda občas jen vedou válku proti druhému městu. Ostrovu hrozí zánik, leč invalidé z něj mají stejnou srandu jako ze všeho a proto: *Invalidi (a s nimi posledních pár koček a čoklů, které lidi vyhnali) se vznesli na Urquelovém voru,*

sdělaném z prázdných Urquelových sudů, i s pivovarem a konečně dosáhli splnění své velké zvědavosti: viděli, jak země zanikla....

Vtipně a neobyčejně napsaná knížka Invalidní sourozenci určitě stojí za přečtení, zvláště když si čtenář její obsah aplikuje na předrevoluční období. Není nikterak obsáhlá ani náročná a je to jedna z nejjednodušších knih E. B., jenž v ní píše i sám o sobě.

Egon Bondy (1930) vl. jm. Zbyněk Fišer – noční hlídač, básník, prozaik, filozof. Někdy se o něm mluví jako o českém beatnikovi. Napsal přes 40 básnických sbírek, nejprve jako surrealista a později jako karikaturista socialistického realismu. Většina jeho děl byla poprvé vydána v samizdatu nebo v zahraničí. Psal i historické prózy např. Mníšek, Nový věk, Šaman. Některé jeho verše byly zhudebněny undergroundovou skupinou Plastic People of the Universe.

Surrealismus je druh umění, který vychází ze snových, logikou neohrazených představ.

Socialistický realismus (sorela) – nejen literární (i architektonický) směr, který se zaměřoval na propagaci socialismu a na upevnování jeho moci. Částečně navazoval na budovatelskou poezii a prózu (konce války – odhalení kultu osobnosti Stalina), která až přehnaně vyzdvihovala vše ze SSSR např. zakládání JZD, údernické brigády, boj proti kontrarevoluci (inscenované procesy s opozicí, inteligencí, vojáky ze západu,...).

Úryvek:

„Vymyslel jsem báječnou věc na státní svátek!“ oznamoval nadšeně. „A nejlíp to oceniš právě ty jako ženská. Podle tohoto prospektu Chemical United jsem udělal novou umělou hmotu z požitelných syntetik a právě u ní tady kroužím sklenice.“

B. viděla, že stolička, před níž Španělák seděl, byl malý slaboproudý hrnčířský kruh. Španělák si rád vyráběl vlastní nádoby a obdarovával jimi své přátele, proto B. projevila jen stejný zájem jako jindy.

„Ale fór téhle nové hmoty je v tom, že jak do téhle sklenice -“ a zvedl ji v ruce pod žárovku „naliješ pivo nebo víno, začne tekutina sklenici vstřebávat – a to, pěkně prosím, od horního okraje a nikoliv stejnoměrně po celém objemu sklenice (to je větší oxidací) a sklenice pak se buď rozlívá, nebo ji musíš stále upíjet, až ji vypiješ s pivem. Bude hrozně legrační, až se všem budou sklenice zmenšovat stále v ruku a jak budou muset stále upíjet, aby se nepolili! Schválně odnesu všechny stolky a poličky, aby neměli kam sklenici postavit, ale neprozrad' to na mne do té doby nikomu! Podívej se“ – a Španělák do sklenice, kterou jí ukazoval, nalil z konzervy pivo. Za chvíli začala sklenice přetékat a oba museli rychle upíjet, až jim v ruce zbylo jenom dno a i to se rozlilo a zmáčelo jim ruce a kapalo na zem.

Oblomov – Ivan Alexandrovič Gončarov

Oblomov je statkářským synem, žijícím v Petrohradě, který vlastní 350 „duší“ tj. nevolníků. Je člověkem sice upřímným a čestným, ale naproti tomu také pasivním, nerozhodným a líným, který má spoustu snů a plánů, leč není schopen je naplnit. Díky této svojí nerozhodnosti pomalu ztrácí přátele, je často využíván a nakonec se z lenosti ztratí svoji dívku a ožení se svou bytnou. Příběh dokreslují postavy jeho sluhy Zachara, dobrého a velmi aktivního přítele Štolce a několika příživníků, jenž jsou schopni si Oblomova obtočit kolem prstu.

Tento jedinečný román ruského realismu poukazuje na život „zbytečných“ lidí nejen v carském Rusku, ale i v jiných evropských zemích 19. století. Postava Oblomova v nadsázce reprezentuje typ životního postoje lidí, jenž se nemusí starat o peníze, nic společnosti nepřinášejí a pouze parazitují na cizí práci. V kterém jiném díle vydrží hlavní hrdina prvních 100 stran v posteli tak, aby se čtenář nezačal nudit?

Ivan Alexandrovič Gončarov (1812 – 1891) úředník ve státní správě v Petrohradě, spisovatel jednoho románu, neboť o jiných jeho dílech nejsou žádné zmínky.

Úryvek: Část rozpravy I. I. Oblomova se svým sluhou Zacharem.

„Víš vůbec,“ pravil Ilja Iljič, „že se z prachu nasadí moli? Někdy vidím na stěně dokonce štěnici!“ „Já mám i blechy!“ lhostejně odpověděl Zachar.

„Což je to něco pěkného? Vždyť je to odporné!“ poznamenal Oblomov.

„Můžu já za to, že jsou na světě štěnice?“ zeptal se s naivním úsměvem. „Což já je vymyslel?“

„Nežvaň, to je z nečistoty,“ přerušil ho Oblomov.

„Ani nečistotu jsem nevymyslel já.“

„Běhají tam u tebe v noci myši, slyším to.“

„Ani myši jsem nevymyslel já. Takové havěti jako jsou myši a kočky a štěnice, té je všude habaděj.“

Kost'a

Mnich, který prodal své ferrari – Robin S. Sharma

Duchovní příběh o naplnění snů a směřování k životním cílům.

Je to příběh o úspěšném právníku Julianu Mantlovi. Hektický životní styl jej přivede na pokraj smrti, když v soudní síni utrpí infarkt. Jeho fyzický kolaps je doprovázen duchovní krizí, která jej donutí se zamyslet nad neutěšeným stavem svého života a vydat se hledat odpovědi na otázky lidského bytí. Vydává se na cestu do oblasti, kde se vyznává prastará východní kultura. Tam se mu podaří objevit nesmírně účinný systém možností vlastního vědomí, těla i ducha a naučí se prožívat život se zaujetím, smysluplně a v pokoji. Příběh plný inspirace spojuje duchovní moudrost Východu se zásadami dosažení úspěchu, které učí západ.

- ovládni své myšlení
- najdi smysl svého života
- žij v přítomnosti
- nezištně pomáhej druhým
- respektuj svůj čas
- praktikuj sebeovládání
- žij disciplinovaně

krátká ukázka z knihy:

Oheň vědění plál v Julianově duši – bylo to zřejmé i tak neosvícenému člověku, jakým jsem byl já. Byla z něj cítit vášeň a odhodlání. Jeho zanícení se projevovalo i na fyzické úrovni. Jeho transformace ze stárnoucího a churavějícího obhájce na vitálního, mladistvě vyhlížejícího Adomise, nebyla zapříčiněna jen prostou změnou stravovacích návyků a denní dávkou fyzického pohybu. Ne, to byla změna v podstatně zásadnějšího charakteru. Julian v oněch horách vystoupil opravdu vysoko. Nalezl tajemství, které hledávali lidé celá staletí. A bylo to více než jen tajemství dlouhověkosti, životního naplnění a spokojenosti. Julian objevil tajemství sebe sama.

Robin S. Sharma je velmi úspěšným americkým autorem několika knižních titulů a poradcem v oblasti rozvoje osobnosti.

Kniha je poměrně nová, ale můžete ji nalézt i v knihovně.

Racek

Charles Bukowski – profesionální narušitel klidu

„žil se svou matkou,
pravidelně mlátil svoji holku
a vlastně až tak dobře
nemaloval, ale domnívám se,
že spousta nepřijemných postav si razí cestu
k nesmrtelnosti
já sám na tom pracuji“
(část básně „malíř“, sbírka „ptáčku posměváčku přej mi štěstí“)

VAROVÁNÍ:

Pokud jste romantické duše.....tak to nečtěte!!!
Pokud jste přecitlivělí.....tak to nečtěte!!!
Pokud rádi nosíte růžové brýle.....tak to nečtěte!!!
Pokud nechcete nic vědět a mít svůj vlastní klid..... tak to v žádném případě nečtěte!!!

PIKOŽKY ZE ŽIVOTA:

nar. 1920 v Německu, ve věku tří let se přestěhoval s rodiči do USA, vyrostl v Los Angeles, začal psát ve dvaceti letech, neměl úspěch, nechal toho a dal si desetiletou pauzu a jak sám řekl soustředil se „na pití a na ulici a na pouliční holky.....a upřímně vzato, byla to dobrá a osvěžující desetiletá pauza“ Žil jako tulák, barový povaleč, rváč a opilec, pak se vrátil k psaní stal se postupně známým spisovatelem. Dnes je nejvíce překládaným a čteným americkým autorem.

Díla: „Poštovní úřad“ – román, „Erekce, ejakulace, exhibice a další příběhy obyčejného šílenství“ – sbírka povídek, „Paměti starého chlápka“ sbírka fejetonů pro undergroundový časopis OPEN CITY, „Všechny řítě světa i ta má“, „Hollywood“atd. A skvělé básnické sbírky: **Kam zmizela ta roztomilá rozesmátá holka v květovaných šatech, Ptáčku posměváčku přej mi štěstí, Někdy jste tak sami až to prostě dává smysl...**atd.

v čem je to kouzlo

dobrá báseň je jak studené pivo,
když se potřebuješ napít,
dobrá báseň je vypečené kuřecí
stehýnko, když máš
hlad,
dobrá báseň je bouchačka, když
tě gauneři tlačí ke zdi,
dobrá báseň je něco, s čím
se dají projít ulice
smrti,
s dobrou básní se smrt rozpustí jako
máslo na pánvi,

dobrá báseň dokáže zarámovat agónii a
pověsit si ji na zeď,
s dobrou básní vkročíš do
Činy,
dobrá báseň ti dá křídla,
když jseš na dně,
u dobré básně si potřeseš rukou
s Mozartem,
u dobré básně si můžeš s čertem
zahrát kostky
a vyhrát,
dobrá báseň umí skoro všechno na světě
a hlavně
dobrá báseň ví, kdy má
skončit.

(Báseň ze sbírky „kam zmizela ta roztomilá rozesmátá holka v květovaných šatech“)

Velmi stručně řečeno, není Bukowski právě dvakrát vzorňák, nicméně jeho pohled na život jeho dílo a podle mě zejména jeho básně mají něco do sebe. A mimochodem pan Chinaski (název naší známé hudební skupina) je rovněž Bukowského vynález. A na závěr ještě Ch. Bukowský:

„bude daleko hůř, než je.

a taky daleko líp.

já si počkám.“

(část básně „dnes večer“, sbírka „kam zmizela ta roztomilá rozesmátá holka v květovaných šatech“)

Příspěvek do rubriky „Literní“ pro časopis „Roverníček“
Zpracovala: Skočíková Oldřiška prosinec2004/leden 2005

Murphologie

Murphologie na pomoc modernímu řízení

Jacobsonův zákon:

Čím méně určitá organizace produkuje, tím častěji se reorganizuje.

Leeův zákon:

Při jakémkoli jednání s kolektivem lidí se tyto lidé projeví jako větší netýkavky, než člověk původně očekával.

Bralekovo pravidlo úspěchu:

Spolehej pouze na ty kolegy, kteří jsou svolní v případě nezdaru ztratit tolik, co ty.

Owenova teorie organizační úchylnosti:

Každá organizace má přidělen jistý počet pracovních míst, která jsou obsazována naprosto nevyhovujícími osobami.

Logický důsledek:

Jakmile tato osoba odejde, podnik za ni získá nábořem jinou stejně nevyhovující sílu.

Postův poznatek z praxe:

Neschopnost osazenstva podniku odpovídá neschopnosti jeho vedení.

Geniální jedinec v pracovním poměru:

Žádný šéf si neponechá zaměstnance, který má stále pravdu.

Shapirův zákon odměňování:

Ten, kdo odvede nejméně práce, dočkává se nejvyššího uznání.

Johnsnův zákon:

Výskyt krátkodobých onemocnění mezi zaměstnanci je nepřímo úměrný celkovému zdraví organizace.

Tillisův organizační princip:

Jestliže nějaký dokument správně založíte, víte sice, kde je, ale nikdy jej nebudete potřebovat. Když ho nezaložíte, určitě jej budete potřebovat, ale nebudete vědět, kde je.

Grossmanova výpomocná poučka:

Každý úkol, který by se měl splnit, se měl splnit už včera.

První pravidlo superiority/inferiority:

Nikdy nedej svým nadřízeným znát, že jsi lepší než oni.

Whistlerův zákon:

I když nikdy nevíte, kdo má pravdu, vždycky alespoň víte, kdo za věc zodpovídá.

Sparkovo desatero pro vedoucí pracovníky:

1. Dbej na to, abys vždy vypadal důležitě.
2. Snaž se co nejvíce ukazovat ve společnosti důležitých lidí.

3. Z tvé řeči nechť číší autorita. Ale vyslovuj se výlučně k evidentním a prokázaným faktům.
4. Nepouštěj se do diskusí!!! Není-li už zbylí, polož otázku, která nemá s tématem nic společného, a škodolibě přihlížej, jak tvůj společník nechápe, o co jde. A v ten okamžik změň té ma.
5. Diskuse jiných sleduj s napjatou pozorností!! Chyt' se nějaké bezvýznamné maličkosti a tím utni veškerou další debatu.
6. Jestliže se tě tvůj podřízený zeptá na něco důležitého, zatvař se, jako bys ho považoval za pomatence. Až sklopí zrak, polož mu tutěž otázku jinými slovy.
7. Vybírej si snazší úkoly, ale vyhýbej se pozornosti lidí a světlům reflektorů.
8. Když opustíš svou kancelář, přidej do kroku, aby tě nemohli oslovit ani podřízení, ani nadřízení.
9. Ve své kanceláři se vždy zamykej. Tím zastrašíš návštěvníky a vyvoláš zdání, jako bys měl nepřetržitě důležité jednání.
10. Pokyny uděluj toliko ústně. Nedej písemně nic, co by mohlo být založeno do desek určených k tvému odrovnání.

Evansův zákon:

Jestliže zůstáváš klidný, zatímco ostatní ztrácejí hlavu, je to neklamná známka toho, že jsi problém nepochopil.

První zákon Scottův:

Není důležité, že se něco děje nesprávně. Možná, že to jen dobře vypadá.

Peterův princip:

Každý pracovník postupuje po služebním žebříčku tak dlouho, dokud se neoctne na místě, které není schopen zastávat.

Důsledky:

1. Časem budou všechna místa zastávat pracovníci, kteří nejsou schopni je zastávat.
2. Práci vykonávají výhradně ti pracovníci, kteří na tato místa ještě nedostoupili.

Peterův zákon zastupitelnosti:

Starej se o krtince, hory se už nějak protlučou.

Marsova definice:

Odborník je člověk, který přijel z jiného města.

Třetí zákon Chisholmův:

Každý návrh chápou lidé jinak než ten, kdo ho předkládá.

Důsledky:

1. I když je tvé vysvětlení tak jasné, že vylučuje jakýkoli ne správný výklad, přesto se najde někdo, kdo to pochopí špatně.
2. Když máš jistotu, že se tvůj krok setká se všeobecným souhlasem, někomu se to určitě líbit nebude.

Glymeův recept na úspěch:

Tajemství úspěchu je upřímnost. Až se i tu naučíš předstírat, máš kariéru zaručenou.

První zákon modifikace plánu („Vzpomněli si právě včas“):

Plánovač je uvědoměn o nezbytnosti modifikace plánu přesně ve chvíli, kdy je plán hotov.

Van Royův druhý zákon:

Dokážeš-li rozeznat dobrou radu od špatné, nepotřebuješ žádnou radu.

Pravidlo 90 - 90 plánování projektů:

Prvních 90% úkolu potřebuje 90% času a posledních 10% úkolu potřebuje dalších 90% času.

Garberův čtvrtý zákon:

Nutnost je matkou podivných kooperací.

Finagleovo osmé pravidlo:

Týmová práce má nesmírný význam. Skýtá možnost svalit odpovědnost na jiné.

Edwardsův zákon o čase a vynaložené námaze:

A. Máme-li ze začátku na daný úkol dost času, bývá počáteční úsilí nevalné.

B. S časem scvrkávajícím se v nulu narůstá úsilí nepřímo úměrně do nekonečna.

Nutný důsledek:

Kdyby nebylo poslední chvilky, nic na tomto světě by se nedodělalo.

Doaneův zákon průtahů:

Čím dokonalejší je člověk v umění odkládat práci či rozhodnutí, tím méně dokonalý může být ve všem ostatním.

Borenova pravidla:

1. Jsi-li na pochybách mumlej.
2. Když jsi v nesnázích, jmenuj někoho a předej mu úkol.
3. Když neseš odpovědnost, vážně se zamysli.

Hoffstedtův princip zaměstnanosti:

Ze zmatků vznikají nové pracovní příležitosti.

Princip realizace projektů:

Čím pečlivěji naplánujete projekt, tím více zmatků nastane, když něco nevyjde.

Weathermaxův postulát:

Stupeň nadšeného přecenění informace, kterou jste právě obdrželi, je nepřímo úměrný její přesnosti.

Drummondův zákon náborem pracovních sil:

Ideální uchazeč se objeví vždy poté, co bylo volné místo definitivně obsazeno.

McDonaldův důsledek vyplývající ze základního zákona pana Murphyho:

Za jakýchkoli okolností je správný čin určován událostmi, které následují.

Pátý Loftusův zákon řízení:

Někteří lidé řídí podle knihy, přestože často nevědí, kdo tu knihu napsal nebo co to vůbec je za knihu.

Bogovichův zákon:

Ten, kdo váhá, má asi pravdu.

Faginovo pravidlo zpětných předpovědí:

Zpětný pohled má vždy charakter exaktní vědy.

Zákon H. L. Menckena:

Kdo to umí, ten to dělá. Kdo to neumí, ten to učí.

Martinův doplněk:

Kdo to neumí učit, ten to řídí.

Ellardovy zákony:

1. Ti, kdo se chtějí učit, se budou učit.
2. Ti, kdo se nechtějí učit, stanou v čele podniků.
3. Ti, kteří nejsou schopni ani se učit, ani vést podnik, budou rozhodovat o stipendiích a podnikání až do své smrti.

Druhý Feinbergův princip:

Paměť slouží pouze svému pánu.

První zákon obchodu podle Eddieho:

Nikdy nezvi obchodní partnery k jednání před desátou hodinou dopoledne a po šestnácté hodině odpoledne. Před desátou děláš dojem, že se už nemůžeš dočkat, a po čtvrté odpoledne, že je to tvá poslední naděje.

Rada pro skeptiky:

Ten, kdo tvrdí, že se věc nedá udělat, by nikdy neměl svou poznámkou rušit člověka, který tu věc právě dělá.

Stenderupův zákon:

Čím dříve odpadneš, tím více času získáš na dohánění.

Meissnerův zákon:

Zaměstnanci výrobní firmy jsou ti poslední, kteří by používali své vlastní výrobky.

Set

NOVINKA: Existuje možnost dostávat Roverníčka v tištěné podobě. Poplatek na rok činí 100Kč.
Kdo má zájem, necht' dá vědět Rony.

Další číslo vyjde 1.3.2005, uzávěrka: 27.2.2005

www.tenzor.cz/rovernicek

© Pavel Tomášek 2005, setton@centrum.cz